

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce:

REFLEXE MÉDIA FOTOGRAFIE

Práci předložil student: BcA. LELYUKH Sergey

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Užitá fotografie

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil:

MgA. Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

Cíl práce je naplněn.

2. Stručný komentář hodnotitele

Sergey Lelyukh je rozhodně jeden z nejtalentovanějších studentů, se kterými jsem měl tu čest pracovat. Vždy jsem však s jistou obezřetností sledoval jeho tvorbu malířskou, která je evidentně formována ruskou malířskou školou a k ní patřící estetikou. Spatřoval jsem zde velké riziko sklouznutí do typického ruského patosu a jisté kýčovitosti. Je samozřejmě diskutabilní, zda má smysl toto výtvarné, či kulturní pojetí zavrhnout, popřípadě pokládat za méněcenné. Jistě ne. Ovšem vývoj současné fotografie s těmito „hodnotami“ nepracuje, minimálně s nimi nakládá jinak. Byl jsem proto rád, když Sergey svoji tvorbu fotografickou držel v bezpečné vzdálenosti od své tvorby malířské. O to více jsem pak byl zděšen, když mi

vyjevil svůj plán tyto dvě disciplíny propojit ve své diplomové práci. A první fáze tvorby mi v tomto ohledu dala zapravdu – kýchovité kolorované fotografie. I když k nim Sergey dospěl jinou technikou, výstup byl dosti souměřitelný. Sergey se však svého záměru nevzdal a statečně pokračoval v nesčetných experimentech. Zkoušel různé papíry, formáty i způsoby potisku. Nakonec dospěl k výstupům hodným množství energie, kterou na ně autor vynaložil a jsou velmi důstojným závěrem vysokoškolského studia.

Sergey jinými prostředky než doposud zve diváka do imaginárního světa, postaveného na reálném podkladě. Jeho záliba v manipulaci fotografického záznamu vyvrcholila střetem dvou technik – fotografie a akvarelové malby. V tomto střetu je divák vystaven mnoha otázkám: dívám se na fotografii či obraz? Kde je hranice reality a fikce? A v neposlední řadě i kde je hranice vkusu a nevkusu. Ti, kdo by chtěli dílo hanět, by mohli namítat, že bezpečně splyne s tvorbou umělců Karlova mostu. Opět se však pohybujeme na dosti subjektivních vahách toho, co připouštíme jako vysoké umění a co již ne. Necháme-li se však bez předsudků vést autorem skrze městský labyrint, který vytvořil, čeká nás krásný zážitek. Práce Sergeje Lelyukha je vše výše zmíněné. Je snová i reálná, kýchovitá i brilantní. Je těkavá jako město samo, neuchopitelná. Je to Praha Nerudy i Kafky, Sudka i Všetečky.

3. Vyjádření o plagiátorství

Práce nemá nejmenší známky plagiátu.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Sergey má zvláštní dar - skrze deformaci reality vytvořit její ještě autentičtější podobu. Různými prostředky došel i nyní k obdobnému cíli. Tentokrát kombinací akvarelu a fotografického tisku. Téma této diplomové práce, Reflexe média fotografie, je tímto bohatě naplněno. Mám sice pocit, že by se tato použitá technologie dala využít ještě jinak, lépe. Mám i jisté výhrady k výstavnímu souboru, nicméně jsou jen okrajové. Zastiňuje je vynaložené úsilí, které vedlo k realizaci tohoto souboru, ale také cosi, co jsem zatím nezmiňoval. Sergey Lelyukh ke své diplomové práci zhotovil také jakousi brožuru, katalog. Zde diváka provádí svými obrazy a poukazuje na jejich různé kvality. Dělá to způsobem velice decentním. Nepřednáší, nementoruje. Sám jako by s údivem hledí na krásné detaily své tvorby. Jeho fotografie a malba se setkaly na jednom papíře. Nyní je však přefotil a znova vytiskl. Znova zkomponoval a interpretoval. Cyklus se neuzavírá, ale posouvá. Sergey zde dokazuje, že je skutečný umělec, který i dokončené dílo dokáže vyzdvihnout na novou, nečekanou úroveň.

Výborně.

Datum:

Podpis:

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized initial 'M.' followed by a long horizontal line.

